

Dato	10. januar 2018
Sagsbehandler	Søren Peter Kongsted
Mail	spk@vd.dk
Telefon	7244 3113
Dokument	17/05980
Side	1/9

Lukning af S-vej

I jeres e-mail af 11. april 2017 har I klaget over Randers Kommunes afgørelse af 16. marts 2017 om afspærring af den offentlige vej, S-vej.

I har til støtte for klagen navnlig oplyst, at:

- I ved udkørsel til K-vej ikke har den fornødne oversigt, og at I dermed vil blive tvunget til at overskride højttænderne for at få skabt udsyn
- samtlige grundejere ikke er enige i lukningen, jf. betingelserne for politiets godkendelse
- I har modtaget to afgørelser om lukning af S-vej, men at ingen af dem indeholder en klagevejledning
- I må antages at være parter i spørgsmålet om lukning af Smedevej mod H-vej (grus-arealet), og I ikke ønsker denne lukning gennemført.

Vores afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vejdirektoratet opretholder Randers Kommunes afgørelse.

Baggrund

S-vej er en offentlig vej (kommunevej) i landsbyen, der ligger på landet. Vejen bliver administreret af Randers Kommune som vejmyndighed, jf. vejlovens² § 3, stk. 1, nr. 1.

I forhold til de private fællesveje i H har kommunen siden 2011 administreret vejene i landsbyen efter reglerne i privatvejslovens³ kapitel III, dvs. efter reglerne om private fællesveje i byer og bymæssige områder.

---

¹ Henlæggelsesbekendtgørelsen.

² Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

S-vej, der er knap 100 meter lang, løber fra K-vej⁴ i syd til D-vej/H-vej⁵ i nord. Cirka på midten af vejen er den afspærret med granitpulleter, og trafikken bliver i stedet ledt mod øst ud på H-vej via et grusbelagt vejareal. Dette areal har status af privat fællesvej.

Kommunen har truffet beslutning om, at S-vej skal nedklassificeres til privat fællesvej.

I forbindelse med nedklassificeringsprocessen er der over for kommunen blevet fremsat et ønske om at få flyttet den eksisterende afspærring på S-vej længere nord på.

Kommunen har vurderet sagen og har i den forbindelse – efter partshøring i brev af 1. marts 2017 – besluttet i brev af 16. marts 2017 om at flytte den eksisterende lukning med granitpulleter længere mod nord og samtidig – på sigt – at lukke S-vej af mod grus-arealet med kampesten.

Den ændrede placering af den nuværende afspærring på S-vej har kommunen ingen trafikale indvendinger mod. Den fremtidige afspærring mod grus-arealet skyldes et ønske fra kommunen om at undgå gennemkørende trafik (smutvejskørsel) på S-vej, da K-vej er ensrettet. Det er kommunens trafikale og trafiktekniske vurdering, at S-vej ikke er bygget til at håndtere større mængder færdsel.

Østjyllands Politi har ikke haft indvendinger mod flytningen af den eksisterende afspærring på S-vej⁶.

Kommunens afgørelse om flytningen af afspærringen er sket i forbindelse med den af kommunen påbegyndte – men ikke afsluttede – nedklassificeringsproces af S-vej til privat fællesvej. I dette tilfælde har kommunen alene udsendt en tilstandsrapport over vejens tilstand i høring.

Hvad kan vi tage stilling til

Vi kan tage stilling til, om en afgørelse, som kommunen har truffet efter dels vejlovens bestemmelser, dels færdselslovens⁷ §§ 92 og 92a, er lovlig (retlige spørgsmål). Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer. Det følger af vejlovens § 132, stk. 1, og af færdselslovens § 92c, stk. 2⁸.

---

³ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

⁴ Der er en offentlig vej.

⁵ Der er offentlige veje.

⁶ Jf. politiets svar af 3. februar 2017 til kommunen.

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017 om færdselsloven, som senest ændret ved lov nr. 698 af 8. juni 2017.

⁸ Vi kan ligeledes tage stilling til kommuners afgørelser efter privatvejsloven, jf. privatvejslovens § 87, stk. 2.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt vejlovens, forvaltningslovens⁹ og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler. Det gælder også dele af færdselslovens bestemmelser, jf. ovenfor. Men vi kan ikke tage stilling til spørgsmålet om god forvaltnings-skik eller afgøre, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan heller ikke tage stilling til forhold, som kommunen endnu ikke har truffet en forvaltning-retlig afgørelse om.

Endelig kan vi ikke tage stilling til forhold, som er omfattet af lovgivning, som vi ikke administrerer, ex. resten af færdselsloven, som bliver administreret af Justitsministeriet.

Lukning af veje

Vejlovens bestemmelser

Kommunen skal holde sine offentlige veje i den stand, som trafikens art og størrelse kræver, og kommunen bestemmer tillige, om den skal udføre arbejder – og hvilke – på sine veje. Det fremgår af vejlovens § 8, stk. 1 og 2.

Beslutninger efter vejlovens § 8 kan bedst betegnes som ”faktisk forvaltning”.

Faktisk forvaltning kan bedst beskrives som udførelse af de praktiske opgaver, kommunen skal varetage. Eksempler på en kommunes faktiske forvaltning er pasning og vedligeholdelse af kommunens veje, herunder at sørge for en fornuftig og forsvarlig afvikling af trafikken på disse veje.

Det er således kommunen, der bestemmer, om og hvordan en kommunevej som S-vej skal indrettes. Det gælder også spørgsmålet om lukning af vejen, hvis vejen ønskes lukket af planmæssige årsager.

Ønskes vejen derimod lukket af rent trafikale årsager, skal vejen lukkes med hjemmel i færdselslovens bestemmelser, konkret denne lovs § 92. Dette fremgår af nr. 1.1.2. i Justitsministeriets cirkulære nr. 77 af 29. marts 1977.

Færdselslovens bestemmelser

Kommunen kan med samtykke fra politiet træffe bestemmelse om hel eller delvis afspærring af offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde. Dette fremgår af færdselslovens § 92, stk. 2.

En kommunes afgørelse truffet efter bestemmelserne i færdselslovens § 92 og § 92 a kan påklages til Vejdirektoratet, for så vidt angår retlige spørgsmål. Det fremgår af færdselslovens § 92 c, stk. 2, samt af henlæggelsesbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 3.

Privatvejslovens bestemmelser

Grundejerne må ikke foretage ændringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg, afspærre vejen eller etablere eller ændre foranstaltninger med henblik på regulering af færdslen, jf. færdselslovens §§ 92, 92a og 100, uden kommunens og politiets godkendel-

---

⁹ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014.

se. Politiets godkendelse indhentes af kommunen. Dette fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 1.

Kommunen kan med politiets samtykke bestemme, at der på en privat fællesvej skal foretages ændringer og foranstaltninger som nævnt i stk. 1. Kommunen afholder udgifterne hertil. Dette fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 2.

Forvaltningslovens bestemmelser

Kommunen må ikke træffe afgørelse, før den har gjort parten bekendt med det faktiske oplysningsgrundlag i sagen og har givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis parten ikke kan antages at være bekendt med, at kommunen er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder. Det er endvidere en betingelse, at disse oplysninger skal være af væsentlig betydning for sagens afgørelse og til ugunst for den pågældende part. Dette fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1.

I henhold til forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, endvidere ledsages af en begrundelse.

Kravene til indholdet af begrundelsen er nærmere opregnet i forvaltningslovens § 24. En begrundelse skal således indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter, samt angive de faktiske omstændigheder, myndigheden har lagt vægt på, og, såfremt afgørelsen beror på et skøn, de kriterier, som er lagt til grund ved skønsudøvelsen.

Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Dette fremgår af forvaltningslovens § 25, stk. 1.

Nedklassificering af offentlige veje

Det er kommunen, der bestemmer, hvilke bestående kommuneveje, der skal nedlægges eller nedklassificeres. Det følger af vejlovens § 23.

Ved nedklassificering af en offentlig vej til privat fællesvej skal kommunen følge de i vejlovens kapitel 11, §§ 124-128 indeholdte bestemmelser, særligt den i §§ 124 og 125 angivne procedure.

Vores vurdering af sagen

At være klageberettiget

For at vi kan tage stilling til en klage, er det en forudsætning, at den, der klager over en kommunes afgørelse, er klageberettiget.

For at være klageberettiget kræves det, at den pågældende har en væsentlig, individuel og direkte interesse i sagens afgørelse og udfald.

At interessen skal være individuel gør, at en person i almindelighed ikke kan klage over afgørelser, der retter sig i mod en større personkreds, som f.eks. samtlige trafikanter på en offentlig vej.

At interessen skal være direkte gør, at der normalt skal være et vist direkte forhold mellem klager og afgørelsen. En afledet interesse er således ikke tilstrækkelig.

Partsstatus i den konkrete sag

Det er – som nævnt – en forudsætning for, at Vejdirektoratet kan tage stilling til en klage, at den person, der klager, er klageberettiget.

Hverken vejlovgivningen¹⁰ eller forvaltningsloven indeholder en definition af, hvem der skal anses for at være klageberettiget i en sag. Som hovedregel vil en part i en sag være klageberettiget. Men partsbegrebet er heller ikke defineret i vejlovgivningen eller forvaltningsloven, men er omtalt i forarbejderne¹¹ til forvaltningsloven og nærmere i den juridiske litteratur¹².

Det fremgår heraf, at kerneområdet for partsbegrebet er afgørelsens adressat. Andre personer kan efter omstændighederne have partsstatus, navnlig hvis den pågældende har en væsentlig, direkte og individuel interesse i sagens udfald.

Ifølge Forvaltningsret¹³, p. 67 ff, skal kriteriet 'væsentligt' forstås således, at *"afgørelsen skal angå den pågældendes forhold med en vis intensitet og styrke. Det må herved tages i betragtning, at væsentlighedsbetingelsen er relativ i den forstand, at der selvsagt ikke kan forlanges større intensitet eller betydning, end den pågældende type af forvaltningsafgørelse i sig selv indebærer. ... Væsentlighedsbetingelsen må inden for de enkelte sagsområder og afgørelsestyper vurderes i forhold til, hvad det drejer sig om."*

Vi har indledningsvis noteret os, at kommunen i spørgsmålet om flytningen af afspærringen af S-vej har sendt såvel partshøringsbrev af 1. marts 2017 som endelig afgørelse af 16. marts 2017 til jer. Kommunen ses således de-facto at have behandlet jer som parter i dette spørgsmål.

Vi har endvidere noteret os, at kommunen har indledt nedklassificeringsprocedure for S-vej, hvorfor I inden for en kort årrække vil være vejberettigede til vejen. I den forbindelse har kommunen oplyst, at den har inddraget jer i spørgsmålet om flytningen af afspærringen, da I som fremtidige mulige vejberettigede vil skulle overtage vedligeholdelsen af Smedevej (herunder af afspærringen).

---

¹⁰ Vejloven og privatvejsloven.

¹¹ Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 133 og 134.

¹² Der kan i denne forbindelse henvises til John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udg., (1999), p. 257 ff, Jens Garde m.fl., Forvaltningsret, Sagsbehandling, 5. udg., (2001), p. 171 f, og Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udg., (2002), p. 61 ff.

¹³ Forvaltningsret, ved Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udg., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2002.

Vi har også noteret os, at kommunen har noteret sig partshøringssvarene fra grundejerne langs S-vej og i den forbindelse har flyttet afspærringen til en placering, der tilgodeser vending på vejen og adgangsforholdene, herunder jeres¹⁴, til ejendommene.

Endelig har vi noteret os, at S-vej er en kort vej, der betjener under en håndfuld ejendomme.

På den baggrund og efter en konkret samlet vurdering finder vi, at I har partsstatus i spørgsmålet om flytning af afspærringen på S-vej.

I den forbindelse har vi lagt vægt på, at kommunen allerede ses at have behandlet jer – de-facto – som parter i spørgsmålet, at vejen skal nedklassificeres inden for en kort årrække, og hvortil I får vejret, samt at kommunen har lagt vægt på høringssvarene for at kunne tilgodese vendinger på vejen samt adgangsforholdene til ejendommene på den korte vej.

Lovligheden af kommunens afgørelse af 16. marts 2017

Ud fra det af kommunen oplyste, må vi lægge til grund, at kommunen i forbindelse med en påbegyndt – men ikke afsluttet – nedklassificeringsproces af S-vej fra offentlig vej til privat fællesvej er blevet opmærksom på trafikale forhold, som er uhensigtsmæssige, konkret at S-vej bliver brugt som genvejskørsel på grund af K-vejs ensretning. Og dette da vejen ikke bygget til at håndtere sådanne mængder af trafik.

Kommunen har derfor besluttet at afspærre adgangen fra S-vej til den private fællesvej mellem H-vej 2 og 4 (grus-arealet). Kommunen har dog endnu ikke truffet endelig afgørelse om denne afspærring.

Samtidig har den truffet afgørelse i henhold til færdselslovens § 92, stk. 2, om at flytte den eksisterende afspærring på S-vej længere mod nord, jf. privatretligt ønske herom fra beboere på S-vej. En sådan flytning har kommunen ingen trafikale indvendinger mod.

Vi må således forstå, at kommunen konkret ikke finder, at der er færdselsmæssige årsager, der taler imod, at spærringen på S-vej bliver flyttet.

Det er – som nævnt – kommunen, der bestemmer, hvordan dens offentlige veje skal indrettes. Det er derfor kommunen, der vurderer – med samtykke fra politiet – om den offentlige vej, S-vej, skal afspærres, og hvor.

Vi kan – som nævnt ovenfor – ikke tage stilling til disse vurderinger.

Vi finder ikke grundlag for at antage, at kommunen med afgørelsen har taget usaglige hensyn.

---

¹⁴ Jf. kommunens oplysninger i brev af 27. juni 2017.

I forhold til reglerne i forvaltningslovens § 19 kan vi konstatere, at kommunen har iagttaget den pågældende bestemmelse med sit brev af 1. marts 2017.

I forhold til forvaltningslovens §§ 22 og 24 kan vi imidlertid konstatere, at kommunen i sin afgørelse af 16. marts 2017 ikke har henvist til bestemmelsen i færdselslovens § 92, stk. 2, som hjemmel for at flytte afspærringen på S-vej.

Vi mener dog ikke, at denne fejl har haft indflydelse på afgørelsens lovlighed. Og dette da fejlen ikke ses at have haft indflydelse på afgørelsens indhold.

Det gælder også i spørgsmålet om den manglende klagevejledning i kommunens afgørelse. En manglende klagevejledning får alene den konsekvens, at der er mulighed for at påklage afgørelsen til klagemyndigheden, indtil en korrekt klagevejledning er blevet meddelt.

På den baggrund mener vi, at kommunens afgørelse er lovlig. Vi kan derfor ikke pålægge kommunen at ændre eller omgøre afgørelsen.

Vores afgørelse

Vejdirektoratet opretholder Randers Kommunes afgørelse.

Klage over nye forhold efter vejlovgivningen

Hvor kommunen har truffet afgørelse efter færdselslovens § 92, stk. 2, i spørgsmålet om flytningen af afspærringen på S-vej længere mod nord, har kommunen endnu ikke truffet en endelig afgørelse efter privatvejslovens¹⁵ bestemmelser i spørgsmålet om afspærringen af grus-arealet (den private fællesvej) mod S-vej¹⁶. Og det selvom den med brev af 16. marts 2017 har tilkendegivet en beslutning om, at S-vej skal afspærres mod grus-arealet.

En endelig afgørelse efter privatvejslovens § 57 om lukning af vejen vil skulle ske efter bestemmelsens stk. 1 eller stk. 2.

I den forbindelse skal det bemærkes, at ønsker grundejerne vejen lukket efter stk. 1, vil en tilladelse fra kommunens side alene være en offentligretlig tilladelse, dvs. udtryk for, at kommunen (og politiet) ikke finder, at der er almene, offentligretlige grunde, der taler imod det ansøgte (lukningen). Dette fremgår af privatvejslovens § 56, stk. 1.

Det vil således være et privatretligt spørgsmål, om en offentligretlig tilladelse til en lukning vil kunne udnyttes. Hverken Vejdirektoratet – som klagemyndighed – eller kommunen – som vejmyndighed – vil kunne tage stilling til spørgsmålet. Det gælder også politiet, jf. nedenfor.

---

¹⁵ En forudsætning vil være, at afspærringen bliver placeret på vejarealet for den private fællesvej. Alternativt må færdselslovens bestemmelser i § 92, stk. 2, benyttes, hvis afspærringen bliver placeret på offentligt vejareal.

¹⁶ Jf. kommunens oplysninger i e-mail af 23. november 2017.

Når kommunen har truffet en endelig afgørelse herom – enten efter stk. 1 eller 2 – vil en sådan afgørelse kunne påklages til Vejdirektoratet, jf. privatvejslovens § 87, stk. 2.

I spørgsmålet om nedklassificering af S-vej til privat fællesvej ses kommunen heller ikke at have truffet en endelig afgørelse herom¹⁷.

Kommunens endelige afgørelse om nedklassificering af S-vej vil ligeledes kunne indbringes for Vejdirektoratet, jf. vejlovens § 132, stk. 1.

Det gælder også kommunens tilstandsrapport, der vil kunne indbringes for Vejdirektoratet¹⁸. Vi har dog noteret os, at kommunen vil se på afvandingsspørgsmålet, som ud fra det oplyste er jeres eneste anke over tilstandsrapporten.

Andre forhold

Som nævnt ovenfor kan vi – som klagemyndighed – ikke tage stilling til forhold, som er omfattet af lovgivning, som vi ikke administrerer.

Vi kan derfor ikke tage stilling til færdselsforhold, der indebærer overskridelse af vigepligtsreglerne i færdselslovens § 26. Færdselsloven bliver administreret af Justitsministeriet og håndhævet af politiet.

Spørgsmål om vigepligtsreglerne, og hvilke trafikale tiltag der skal til for at kunne iagttage disse ved udkørsel fra S-vej, må derfor rettes dertil.

I samme forbindelse kan vi heller ikke vurdere eller tage stilling til politiets svar af 3. februar 2017 til kommunen. Dog må vi lægge til grund, at politiet ikke har trafikale indvendinger mod, at afspærringen bliver flyttet.

Frist for anlæg af sagen ved domstolene

Denne afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 2.

Såfremt I ønsker lovligheden af vores eller kommunens afgørelse prøvet, kan sagen indbringes for domstolene.

Denne afgørelse kan offentliggøres på Vejdirektoratets hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens¹⁹ bestemmelser.

---

¹⁷ Jf. kommunens oplysninger i brev af 2. maj 2017.

¹⁸ Det vil dog være afgørende for omfanget af Vejdirektoratets behandling af en klage over en tilstandsrapport, om kommunen har annonceret den påtænkte nedklassificering før eller efter den 1. juli 2015. Og dette da Vejdirektoratet kun har fuld prøvelsesret af tilstandsrapporter, der er blevet udarbejdet i forbindelse med annonceringer før den 1. juli 2015, jf. den daværende vejlovs § 4, stk. 2 (lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011 med senere ændringer). Vejdirektoratet kan alene vurdere retlige spørgsmål over nyere tilstandsrapporter, jf. den nuværende vejlovs § 132, stk. 1.

¹⁹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (med senere ændringer).

